

Hertugdømmet Holsteen og Lauenborg." Jeg troer nu, at det kan være megen Tvivl underkastet, om man kan kalde et Universitet en ikke-politisk Indretning, og det Samme gjælder om Ridderstabet; men jeg vil dog spørge, om der, naar disse Anliggender skulle behandles collegialt af de to ikke-danske Ministre, som sidde i det fælles Geheime-Statsraad, ikke der-ved vil være frembragt endogsaa en langt større Ekstremisme mellem Hertugdømmerne paa den ene Side og Danmark paa den anden Side end den, der fandtes før 1848 (Jo! Jo!).

I det 8de Stykke af Kundgjørelsen staaer der:

"Samtlige vore Ministre udgjøre Vort Geheime-Statsraad." I Grundloven kjendes Intet til et Geheime-Statsraad; der staaer i Grundlovens § 21, at Ministrene i Forbindelse udgjøre Statsraadet, og der kan ikke være Tvivl om, at Talsen der er om de danske Ministre. Hvorledes nu denne Bestemmelse skal bringes i Overensstemmelse med Grundloven, er for Øieblikket ikke tydeligt for mig; og naar der tilføies, at i dette Statsraads Møder vil Hans Kongelige Høihed Arveprindsen tage Deel, saa veed jeg heller ikke, hvorledes det kan bringes i Harmoni med Grundlovens § 21, hvor der staaer, at Ministrene i Forbindelse udgjøre Statsraadet, og Hans Kongelige Høihed Arveprindsen kan ikke være Minister. I Slutningen af samme Stykke staaer der, at det med Hensyn til Geheime-Statsraadets Omraade og Forretningsorden indtil Videre skal have sit Forblivende ved de tidligere Regler. Disse "tidligere Regler" ere maaskee tilgængelige, maaskee man kan kjende dem, jeg kjender dem ikke.

I det 9de Stykke staaer der: "De øvrige Ministres (nemlig de fælles Ministres) Ansvarlighed overfor den danske Rigsdag er indskrænket til den Deel af deres Embedsvirksomhed, som angaaer Kongeriget Danmark, i Overensstemmelse med den danske Grundlovs § 18." Det forekommer mig, at der kan fremkomme aldeles uovervindelige Vanskeligheder i Udførelsen af denne Bestemmelse. Jeg vil saaledes sætte det Tilfælde, at en af de Herrer fælles Ministre tildrog sig et Mistillidsvotum af den danske Rigsdag, hvorimod den slesvig-

iske Forsamling — jeg veed ikke, hvad Navn den vil faae — og den holsteenske Forsamling tilkjendegav ham sin Tillid; hvad vilde saa blive Folgen? Den danske Minister, eller Ministeren, forsaavidt han er dansk Minister, kan ikke udtræde; han skal være fælles for Kongeriget tilligemed begge Hertugdømmerne, han maa alisaa blive, uagtet den Mistillid, som er yttret mod ham fra den danske Rigsdags Side.

I det 11te Stykke staaer, at Hans Majestæt vil "ad forfatningsmæssig Veilade Provindsstallerne for Vort Hertugdømme Slesvig, saavel som Provindsstallerne for Vort Hertugdømme Holsteen, blive en saadan Udvikling tildeel" etc. Den høitagtede Udenrigsminister har allerede yttret, at han antager; at Provindsstallerne endnu lovlig eksistere i Holsteen og Slesvig; jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan indsee dette. Jeg troer, tværtimod hvad den høitærede Minister yttrede, at, naar et Land har gjort Oprør, naar Provindsstallerne have mod Loven samlet sig i Rendsborg, erklæret sig for lovgivende, have decreteret Slesvig under det tydske Forbund, have udfiret Valg og sendt slesvigiske og holsteenske Deputerede til Frankfurter-Forsamlingen, saa have de tilvisse saagodtsom Noget forbrudt deres Eksistens (Ja!), ikke blot Individuerne, men ogsaa Institutionen. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi i Tyskland i de sidste 3 Aar have seet en Mængde, over 20, Exempler paa, hvorledes Regjeringerne have ophævet de bestaaende Forfatninger netop paa Grund af — om det er sandt eller ikke, skal jeg ikke afgjøre, men denne Grund er anført —, at de havde misbrugt deres Myndighed. — Naar der i det samme Stykke staaer, at "ethvert af disse Hertugdømmer erholder med Hensyn til sine hidtil under de raadgivende Provindsstalleres Virkefæds hørende Anliggender en standerst Repræsentation med besluttende Myndighed", saa vil jeg spørge, om ikke Slesvigholsteinismen eller Holstein-slesvignismen, hvad man nu vil kalde det, har gjort et betydeligt Stridt fremad, naar den, istedetfor tidligere kun at have en raadgivende Myndighed, nu skal have en besluttende Myndighed, og jeg tvivler ikke om, at Fremtiden